

de illo scripta sacrauimus? quam denique iucundum cum venerit, quo nihil in terris dulcius, iam nunc cogitatione præsumimus? Verum & si vitam differre cogimur, mortem saltem liceat attingere: Immo verò vitæ melioris exordium, quis enim mortem dixerit? Decubuerat corpore quidem languidus, sed animo alacri & infracto, nullus dolor, nulla consternatio, nullus egrediendi metus, nullum manendi desiderium, in illo præsertim habitaculo, vbi tanto cum honore permanerat corporis ergastulum, artusque satis fatiscientes, velut totidem libertatis suæ vincula cernebat, arebat cutis, & vitalis calor infra senile pectus, iam redactus, assiduè decrescebat, ingeminabant morbi, rarecebant spiritus, transibat dies vltimus, extremæ horæ tempus instabat, nullæ interim querelæ, nullæ ipsius lacrymæ fluebant, cum alienas abstergeret: Sentio quid mihi argutus nunc lector obiiciat: Fortitudinis hoc potius quàm sapientiæ videri: non inficior, non contendo, sciens & virtutibus inesse cognitionem quandam, & hunc ipsum de quo loquimur omnibus vsque in miraculum abundasse. Hoc sanè quod sequetur,

tur,